

Meditācijas: Marija, Dieva Māte

Pārdomas 1. janvāra
meditācijai. Piedāvātās tēmas ir
šādas: Marijas apcerēšana;
Marijas mātišķība; Jēzus
uzņemšana, kā to darīja Marija.

1.01.2024

Šodienas svētku evaņģēlijs stāsta par
to, kā gani steidzas pretī Bērnā un
atpazīst Viņā to, ko eņģeļi viņiem bija
teikuši. Teksts ir pilns apbrīnas,
izbrīna un pārsteiguma izteicienu:
brīnīties, slavēt, slavēt, apbrīnot.....
Ziemassvētki izraisa mūsos tādas

pašas sajūtas. Mēs vēlamies izmantot visu, kas notiek portālā, lai baudītu Dieva mīlestību, kas vēlas ieplūst mūsu sirdīs. Šodien mēs to darām roku rokā ar Dieva Māti, kas ir arī mūsu Māte.

"Jaunava, tā Karaļa Māte, kas valda debesīs un virs zemes mūžīgi mūžīgi mūžos"[1]. Pasaules pestīšana ir sākusies. Visuma Ķēniņš ir izvēlējis Mariju, lai padarītu viņu par savu Māti. Šis noslēpums nav viegli ietilpināms ne mūsu galvās, ne mūsu nabadzīgajās shēmās: Dievs gribēja paļauties uz sievietes, pusaudzes "jā". Dievmāte nejautāja sev, kāpēc viņa ir izvēlēta; viņai pietika ar to, ka viņa zināja, ka aiz tā stāv Dievs, ka tāda ir Viņa griba. Un svētais Hosemarija pārvērtā šo faktu savā lūgšanā: "Dievmāte, mūsu Māte: mūsu Kungs vēlējās, lai tu ar savām rokām rūpētos par Dievu: māci mani - māci mūs visus - kā izturēties pret Tavu Dēlu![2].

Šo apbrīnas pilno attieksmi Marija izplata ap sevi, vakardienas un šodienas Kristus dzimšanas ainās. Viss, ko viņa redz, liek viņai pateikties. Viņa nekad neapstājas, raugoties uz viņu, uz problēmām, uz grūtībām. Viņa priecājas par ganu apciemojumu, par sava vīra mīlestību, par zvaigžņoto nakti, kas apcerējusi šo noslēpumu. Un visapkārt viņai visi dzīvo šajā prieka atmosfērā. Marija ir vislabākais piemērs tam, ko Dievs dara vīriešos un sievietēs, kuri ļauj sevi mīlēt.

"Ak, DIEVS, kas caur svētās Marijas jaunavīgo mātišķību esi dāvājis cilvēcei mūžīgās pestīšanas labumus, dod mums piedzīvot tās aizbildniecību, caur kuru mēs esam pelnījuši saņemt dzīvības autoru." Tas ir šīsdienas Mises kolekts. Un mēs varam sev jautāt: ko man nozīmē tas, ka Marija ir Dieva Māte?

Kā es to personīgi piedzīvoju?
Pāvests Francisks sacīja, ka "Pestītāja
Māte ir mūs priekšā un nemitīgi
apliecina mūs ticībā, aicinājumā un
misijā. Ar savu pazemības un
pieejamības Dieva gribai piemēru
viņa palīdz mums pārvērst mūsu
ticību priecīgā un neierobežotā
Evaņģēlija pasludināšanā. Šādā veidā
mūsu misija būs auglīga, jo tā ir
veidota pēc Marijas mātes parauga"
[4]. Mūsu attiecības ar Dievu ir
veidotas pēc Marijas lūgšanu dzīves
parauga. Un Viņa ir ļoti gatava mums
palīdzēt, jo "Vissvētā Trīsvienība,
izraudzījusi Mariju par Kristus
Māti, tādu pašu Cilvēku kā mēs, ir
pakļāvusi katru no mums zem sava
mātes mantijas apmetņa. Viņa ir
Dieva Māte un mūsu Māte" [5].

Mēs, izbrīna pilni, varam sev jautāt,
kā ir iespējams, ka mums tiek
piedāvāts tāds svētums kā Dieva
Mātes svētums: "Kā mēs varam mīlēt
Dievu ar visu savu prātu, ja mēs ar

savām intelektuālajām spējām Viņu
diez vai varam atrast? Kā mēs varam
mīlēt Dievu ar visu savu sirdi un
dvēseli, ja šī sirds Viņu var ieraudzīt
tikai no tālienes un jūt pasaulē tik
daudz pretrunīgu lietu, kas aizsedz
Viņa vaigu? Viņš vairs nav tālu. Viņš
nav nezināms. Viņš nav nepieejams
mūsu sirdij. Viņš mums ir kļuvis par
bērnu un tādējādi ir kļiedējis visas
neskaidrības. Dievs ir kļuvis par
dāvanu mums. Viņš ir dāvājis sevi.
Ziemassvētki ir kļuvuši par dāvanu
svētkiem, atdarinot Dievu, kurš ir
dāvinājis sevi." Ja mēs pieņemsim šo
dāvanu, ja ļausim, lai Kungs mums
dāvā savu dzīvi, tad arī mēs kļūsim
par dāvanu citiem. Tad mēs kļūsim
par dāvanu Dievam un apkārtējiem.

Enģeļi skaļi dzied par šo brīnumu.
Viņi paši ir pārsteigti, ka sieviete ir
dzemdējusi Dieva Dēlu. Viņi nespēj
pārvarēt savu pārsteigumu un dzied

pirmo dziesmu vēsturē: "Gods Dievam augstībā un miers virs zemes tiem, kam Viņš ir tīkams!" (Lk 2, 14). Viņi dzied šo prieka un sajūsmas dziesmu, sajūsmā raudzīdamies uz Mariju, Bērnu un Dievu Tēvu. Mūsu dvēseles ir mierīgas pie portāla, un mēs tur atklājam, kas Dievam patīk, kas Viņu sajūsmina, kas Viņu satrauc. Mēs esam atnākuši skrējienā, bet mēs aizturam elpu. Eņģeļu maigā dziedāšana ir kā šūpuļdziesma, kas iemidzina Jēzu un sagaida mūs.

Mūsu pieredze daudzkārt ir parādījusi, ka mēs nespējam vienmēr un visās lietās pildīt Dieva gribu. Tomēr ar Dievmātes palīdzību mēs varam saglabāt Viņa Vārdu un pārdomāt to savā sirdī. Tas ir mūsu spēkos. Šādā veidā mēs varam būt droši, ka viss, ko Kungs mums ir teicis, piepildīsies, Viņa Vārds var iemiesoties mūsu dzīvē, Viņa asinis plūdīs mūsu dzīslās. Tā mums

apliecināja svētais Bernards: "Visa Svētā Trīsvienība un pati Dēla persona saņem no tās cilvēka miesas substanci, tā ka nav neviena, kas paslēpjas no tās siltuma"[7].

Mēs vēlamies sasildīties šajā aukstajā naktī portāla iekšpusē. Mēs vēlamies, lai tumsa un mitrums neieklātu mūsu dvēselē. Mēs vēlamies uzņemt Jēzu ar tādu pašu šķīstību, pazemību un nodošanos, kā to darīja mūsu Māte, ar tādu pašu žēlastību un prieku uzņemt Viņa Vārdu un, tāpat kā Viņa, izplatīt to visā pasaulē.

[1] Dievmātes Marijas, Dieva Mātes, svinīgā diena, ieejas antifona.

[2] Svētā Hosemarija, Kalve, Nr. 84.

[3] Kollektas lūgšana.

[4] Francisks, Homīlija, 2014. gada 1. janvāris.

[5] Svētā Hosemarija, Dieva draugi,
Nr. 275.

[6] Benedikts XVI, Homīlija, 2006.
gada 24. decembris.

[7] Svētais Bernards, Homīlija
Debesīs uzņemšanas oktāvā, 2. lpp.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/lv-lv/article/
meditacijas-marija-dieva-mate/](https://dev.opusdei.org/lv-lv/article/meditacijas-marija-dieva-mate/)
(5.08.2025)